

Feest en skume, moe en vader Dros 12,5 jaar getrouwd

In de oorlog hadden we feest. Wij kinderen stelden ons er heel wat van voor, we hadden nog nooit een bruiloft meegemaakt. De hele familie zou komen. "Bij leven en welzijn," zoals opa Dros zou zeggen.

We moesten natuurlijk een versje leren voor vader en moeder. Gelukkig hadden we oom Huib Fenijn in de familie die wat leuks verzong en tante Nies die het ons bij het orgel leerde.

We moesten wel een cadeautje geven, maar wat? Onze spaarpotten waren niet erg dik. Van zakgeld hadden we nog nooit gehoord en als er eens een (rijke) oom en tante kwamen, kregen we wel eens wat voor onze spaarpot. En natuurlijk als we een goed rapport hadden, gingen we dat overal laten zien en kregen we hier en daar een dubbeltje of een kwartje en bij ommoe of oppa wel eens een gulden.

Met z'n drieën bij elkaar hadden we toch meer dan tien gulden en ik wist ook wat het worden moest.

Cor Bremer, de vader van een van m'n vriendinnetjes, kon hele mooie dingen maken. Hij was eigenlijk een kunstenaar. Dirigent bij de muziek en van het mannenkoor en het gemengde koor en hij kon mooie foto's maken en schilderen. Hij maakte theeblaadjes met de vlag en met "Wel gebogen, maar niet gebroken" er op. Maar ook plankjes met de trouwtekst, heel mooi versierd met bloemen en lijnen. Ik vond dat erg mooi en ik dacht dat moe en va er ook blij mee zouden zijn en we konden het betalen.

Het werd een prachtig feest. Nicht Greet en neef Wim hadden ook nog een mooi lied dat we met z'n allen mee konden zingen. Vader had nog een verrassing. Hij had een blik amandelen bewaard voor het feest en 's avonds zouden we bij de chocolademelk echte amandelkoekjes krijgen. Die hadden we al jaren niet geproefd!

Alleen bestaat er in Oosterend een akelige gewoonte onder de jongens, namelijk skume. Een groep opgeschoten jongens probeert bij een feest stilletjes de ketel chocolademelk of de koek die klaar stond, te stelen. En dat gebeurde. Van de chocolademelk weet ik niets meer af, maar die kostelijke koekjes, dat was vreselijk! De hulp op het feest werd even weggeroepen en weg was alles. Het is nog vaak op andere feesten opgehaald. We konden er toen om lachen.

Berth Boogaard-Dros 't Horntje